

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudkyň JUDr. Jarmily Dáskové a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D., v právní věci žalobce **M. K.**, zastoupeným JUDr. Stanislavou Vrchotovou, advokátkou, se sídlem AK Brno, Vachova 1, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy**, se sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 3/5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, ze dne 18. 5. 2010, č. j. JMK 44387/2010, sp. zn. S-JMK 44387/2010/OD/Ko,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, ze dne 18. 5. 2010, č. j. JMK 44387/2010, sp. zn. S-JMK 44387/2010/OD/Ko, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku ve výši 21.020,- Kč, k rukám JUDr. Stanislavy Vrchotové, advokátky, se sídlem AK Brno, Vachova 1, do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobce se včas podanou žalobou domáhal vydání rozsudku, kterým by soud zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, (dále jen „žalovaný“) ze dne 18. 5. 2010, č. j. JMK 44387/2010, sp. zn. S-JMK 44387/2010/OD/Ko, a jemu předcházející rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností, (dále jen „správní orgán 1. stupně“) ze dne 20. 1. 2010, č. j. ODSČ-468/B-09. Žalobu odůvodnil tím, že měl a má výhrady jen vůči záznamu dvou bodů ke dni 11. 8. 2009. Toho dne došlo ke kontrole žalobce dopravní hlídkou Policie ČR, která jej upozornila, že není připoután bezpečnostními pásy, za což mu lze uložit jak peněžitou sankci, tak i administrativní trest v podobě záznamu 2 bodů do karty řidiče. Žalobce argumentoval tím, že po těžkém úrazu hrudníku je pro něj připoutání se bezpečnostními pásy život ohrožující okolnost. O této výjimce z pravidel silničního provozu ze zdravotních důvodů má k dispozici lékařské potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostními pásy na sedadle motorového vozidla ze dne 9. 7. 2009 vydané na dobu neurčitou. Když však měl potvrzení předložit, zjistil, že jej nemá u sebe, ale ve svém druhém autě, se kterým jel den před tím. S příslušníky dopravní hlídky Policie ČR se domluvil tak, že potvrzení předloží dodatečně, přičemž ti mu sdělili, že stejně za to, že u sebe nemá doklady vztahující se k provozu motorového vozidla, mu bude uložena pokuta ve výši 1.000,- Kč. Proti tomu neprotestoval a pokutu uhradil. Když se dostavil s originálem lékařského potvrzení v Brně na Křenovou ulici, policistka u okénka se podívala do počítače a žalobci sdělila, že vše je vyřízeno. S odstupem několika týdnů byla žalobci doručena výzva, že dosáhl záznamu 12 bodů, a aby se dostavil ke správnímu orgánu 1. stupně k odevzdání řidičského oprávnění. Při přezkoumávání této skutečnosti žalobce zjistil, že poslední 2 body mu byly zaznamenány právě za jízdu bez připoutání bezpečnostním pásem. Okamžitě napadl záznam Policie ČR, kterým mu byla pokuta uložena, když po podrobném přečtení zjistil, že text pokuty skutečně zní tak, že mu byla uložena pokuta za nepřipoutání se za jízdy v motorovém vozidle. Žalobce zdůraznil, že i když se z formálního hlediska jedná o uzavřené blokové řízení, jedná se evidentně o řízení, které postihlo údajný přestupek, kterého se však žalobce zcela prokazatelně a nepochybně nedopustil a ani dopustit nemohl. Všechny stupně správních orgánů se stále dokola zabývaly pouze „definitivou“ blokového řízení. Tím, že nepřihlédly ke skutečnosti, že uložena bloková pokuta je z pohledu lékařského potvrzení nicotným aktem, porušily prakticky všechny zásady správního řízení, zejména pak hodnocení důkazů, zjišťování objektivní pravdy, míru zavinění (žalobce je evidentně bez viny v subjektivním smyslu). Žalobce uzavřel, že protiprávní postup správních orgánů vedl k vydání nezákonného rozhodnutí.

II. Vyjádření žalovaného

[2] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě zdůraznil, že podle jeho přesvědčení žaloba není důvodná. Předpoklady pro záznam 2 bodů ke dni 11. 8. 2009 byly beze zbytku naplněny, protože žalobci byla v tento den uložena bloková pokuta za to, že nebyl připoután bezpečnostním pásem. Otázka, jestli mu byla uložena

správně, nemůže být předmětem posuzování ze strany orgánu zaznamenávajícího body, protože ten je pravomocným rozhodnutím vydaným v jiném řízení vázán. Tato skutečnost mimo znění ustanovení § 123b odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu – dále jen „zákon o silničním provozu“) vyplývá obecně i z ustanovení § 73 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a z principů fungování práva.

III. Replika žalobce

[3] V následné replice předané k poštovní přepravě dne 3. 8. 2010 žalobce uvedl, že dle jeho názoru žalovaný porušil zákonem uložené povinnosti, jednal neobjektivně, zaujatě a nedbale, porušil snad všechny povinnosti uložené mu správním řádem.

IV. V pořadí první rozsudek krajského soudu

[4] Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 19. 10. 2011, č. j. 31A 45/2010 – 58, byla žaloba zamítnuta (výrok I.) a žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.). V odůvodnění tohoto rozhodnutí soud zdůraznil, že v daném případě je třeba striktně rozlišovat mezi řízeními o jednotlivých přestupcích a řízením o námitkách proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, protože tato řízení mají zcela rozdílný předmět. Soud dále uvedl, že v nyní posuzované věci správní orgány obou stupňů ani nebyly oprávněny hodnotit skutkové okolnosti týkající se přestupku. Žalovaný proto podle soudu v žalobou napadeném rozhodnutí správně uvedl, že své námitky k tomuto skutku mohl žalobce uplatnit pouze při jeho projednávání v blokovém řízení, resp. následně v rámci řízení podle správního řádu.

V. Zrušovací rozsudek Nejvyššího správního soudu

[5] O kasační stížnosti žalobce rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 – 103, rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 10. 2011, č. j. 31A 45/2010 – 58, zrušil a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud ve zrušovacím rozsudku zdůraznil, že: „*pokud stěžovatel byl již v době silniční kontroly osobou, která byla držitelem příslušného oprávnění o zdravotní indispozici, nemohl se dopustit skutkem spočívajícím v nepřipoutání se bezpečnostními pásy protiprávního jednání, za který by jej bylo lze postihnout, neboť zde zcela absentuje materiální stránka přestupku. Bez ohledu na skutečnost, zda stěžovatel listinu deklarující zdravotní indispozice (příslušné oprávnění) měl u sebe, de iure et de facto naplňoval dikci zákona, tzn. byl objektivně osobou, která nemůže užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů, což prokázal dodatečně potvrzením vydaným lékařem. Skutečnost, že stěžovatel nepředložil toto oprávnění policistovi při kontrole mohla však naplňovat skutkovou podstatu jiného přestupku (např. § 23 odst. 1 písm. f*

zákona o přestupcích; přitom za spáchání tohoto přestupku se body nezaznamenávají). Přestože v identifikaci přestupku nebyla věc jasná (pokutové bloky, které by identifikaci spáchaného přestupku postavily najisto si správní orgány nevyžádaly, rozpory, které vyplývaly ze spisového materiálu správní orgán neodstranil, a bez dalšího přistoupil k provedení záznamu bodů).

(...) Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že bylo povinností správního orgánu v řízení o námitkách, které stěžovatel uplatnil, zabývat se odstraněním rozporů ve spisovém materiálu a doplněním spisového materiálu minimálně o důkazy ozřejmující specifikaci přestupku (pokutové bloky, z nichž by bylo zřejmé, pro jaký přestupek bylo blokové řízení vedeno).

Skutečnost, že fotokopii pokutového bloku doložil žalovaný až současně s vyjádřením ke kasační stížnosti, nemůže dodatečně vadu řízení před správním orgánem zhojit. Ve správním soudnictví se nejedná o pokračování ve správním řízení, nýbrž o výraz ústavně zakotvené dělby moci. Nedostatek odůvodnění rozhodnutí vydaného ve správním řízení tak nemůže být dodatečně zhojen případným podrobnějším odůvodněním či rozбором právní problematiky učiněným až v soudním řízení o přezkumu tohoto správního rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS č. j. 8 Afs 66/2008 - 71, ze dne 19. 12. 2008, rozsudek NSS č. j. 3 As 51/2003 - 58 ze dne 13. 10. 2004). Důkazy, o které se rozhodnutí správního orgánu opírá, musí být proto obsaženy již ve správním spise; přitom z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být zřejmé, o jaké důkazy správní orgán své rozhodnutí opřel. V daném případě však z rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani z rozhodnutí žalovaného nevyplývá, že by byl pokutový blok předmětem hodnocení.

Aby správní orgán rozhodující o námitkách mohl dostát své povinnosti přezkoumat, zda se přestupek stal, musí a priori být určeno o jaký přestupek se jedná. Závěry žalovaného však nemají oporu ve spisovém materiálu, resp. se opírají o skutečnosti v řízení nezjišťované a neprokázané. Rozhodnutí žalovaného tak bylo zatíženo vadou, pro kterou měl krajský soud jeho rozhodnutí zrušit.

Setrval-li krajský soud na závěrech žalovaného, aniž by tyto měly oporu ve spisovém materiálu, zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než rozsudek krajského soudu zrušit a vrátit k dalšímu řízení, v němž je krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. V novém rozsudku rozhodne krajský soud rovněž i o nákladech řízení o kasační stížnosti. “

VI. Relevantní skutečnosti plynoucí ze spisového materiálu

[6] Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným vyplynuly následující ve věci relevantní skutečnosti.

[7] Žalobci bylo oznámením správního orgánu 1. stupně ze dne 13. 8. 2009, č. j. ODSČ- 468/B-09 sděleno, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení, a byl vyzván k

odevzdání řidičského průkazu. K tomuto oznámení učinil žalobce dne 18. 8. 2009 podání, které správní orgán 1. stupně posoudil jako námitky; v něm konkrétně požadoval opětovné posouzení udělení blokové pokuty za přestupek z měsíce srpna 2009 na ulici Bubeníčková. Ve svém podání uvedl, že při kontrole policejní hlídkou neměl pásy zapnuté, na dotaz policisty sdělil, že vlastní lékařské potvrzení, které však nedopatřením nechal v jiné tašce, policista jej poučil o tom, že takové potvrzení musí mít u sebe. Žalobce uvedl, že byl rozrušen a věc vyhodnotil naprosto zmatečně a ne příliš racionálně, když podepsal bločky k pokutě, a tu zaplatil. Své jednání označil za emotivní, neuvážené a vyvolané stresovou situací. Současně k podání přiložil lékařské potvrzení datované dne 9. 7. 2009, doklad o pobírání částečného invalidního důchodu, lékařské zprávy o jeho zdravotním stavu.

[8] Ve spisovém materiálu je založeno mezi jinými rovněž oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek ze dne 11. 8. 2009, ulice Bubeníčková s popisem skutku: „*Nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nevlastní lékařské potvrzení o nemožnosti se připoutat.*“ Dále je v oznámení uvedeno, že byla udělena bloková pokuta 1.000,- Kč, jsou zde uvedena čísla pokutových bloků 2 x 500,- Kč. Jiné údaje oznámení neobsahuje.

[9] Správní orgán 1. stupně o námitkách žalobce proti záznamům bodů, které byly provedeny na základě rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 29. 10. 2007, č. j. ODSČ-50825/07, oznámení Policie ČR ze dne 2. 11. 2007, č. j. MRBM-59496/PŘ-65-2007, oznámení Městské policie Brno ze dne 3. 3. 2008, č. j. MP-04044/13D-08, oznámení Policie ČR ze dne 20. 6. 2008, č. j. MRBM-29352/PŘ-2008-13, oznámení Policie ČR ze dne 26. 2. 2009, č. j. KRPB-19213/PŘ-2009-060212 a oznámení Policie ČR ze dne 12. 8. 2009, č. j. KRPB-105637/PŘ-2009-060213, rozhodl rozhodnutím ze dne 20. 1. 2010, č. j. ODSČ-468/B-09, námitky žalobce podle ustanovení § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl a záznamy provedené na základě uvedených oznámení Policie ČR, Městské policie Brno a rozhodnutí Magistrátu města Brna potvrdil.

[10] Odvolání žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí správního orgánu 1. stupně žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 5. 2010, č. j. JMK 44387/2010, sp. zn. S-JMK 44387/2010/OD/Ko, zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Toto rozhodnutí bylo do vlastních rukou žalobce doručeno dne 3. 6. 2010.

V. Posouzení věci krajským soudem

[11] Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

[12] Soud přezkoumal napadená rozhodnutí, vázán rozsahem a důvody, které žalobce uplatnil v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze

skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je důvodná.

[13] Krajský soud v první řadě zdůrazňuje, že v projednávané věci je plně vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v jeho zrušovacím rozsudku (ustanovení § 110 odst. 4 s. ř. s.).

[14] Nejvyšší správní soud v předmětné věci poukázal na skutečnost, že v daném případě bylo vedeno blokové řízení, v němž nejsou opravné prostředky přípustné; nebylo přitom postaveno najisto, zda ke spáchání přestupku došlo, resp. k jakému přestupku mělo dojít.

[15] V dalším řízení bude tedy na žalovaném, aby se ve světle závazného právního názoru vysloveného Nejvyšším správním soudem, věci znovu zabýval a postavil najisto jakého přestupku se měl žalobce dopustit. Nejvyšší správní soud totiž konstatoval, že ani z obsahu spisového materiálu nelze spolehlivě zjistit, zda se jednalo o porušení ustanovení § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích (žalobce nepředložil doklad vyžadovaný zvláštním právním předpisem) nebo o porušení ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích (žalobce nebyl za jízdy připoután bezpečnostními pásy).

[16] Zejména bude třeba zabývat se odstraněním rozporů ve spisovém materiálu a doplněním spisového materiálu minimálně o důkazy ozřejmující specifikaci přestupku (pokutové bloky, z nichž by bylo zřejmé, pro jaký přestupek bylo blokové řízení vedeno). V odůvodnění nového rozhodnutí ve věci pak žalovaný tyto důkazy učiní předmětem posouzení.

[17] Soud tedy nezbylo, než v souladu se závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu, žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušit pro vady řízení bez jednání podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí ve spojení s ustanovením § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí nemá oporu ve spisech a vyžaduje zásadní doplnění.

[18] Podmínky pro zrušení rozhodnutí správního orgánu 1. stupně shledány nebyly, neboť ve správním řízení je pokračováno, jen se vrací do odvolacího stádia a vytýkané lze napravit v odvolacím řízení. Správní řízení totiž tvoří v zásadě jeden celek od jeho zahájení až do právní moci konečného rozhodnutí, a tedy není v zásadě vyloučeno, aby žalovaný napravit vady řízení před správním orgánem 1. stupně, stejně jako rozhodnutí v něm vydaného. Tento postup navíc plně koresponduje se zásadou procesní ekonomie. V dalším řízení je žalovaný ve smyslu ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem soudu vysloveným v přímé návaznosti na zrušovací a krajský soud plně zavazující rozsudek Nejvyššího správního soudu.

VI. Náklady řízení

[19] Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníku, který ve věci úspěch neměl ve spojení s ustanovením § 110 odst. 3 věta první s. ř. s., podle něhož zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti. Náklady řízení ve věci úspěšného žalobce v původním řízení o žalobě sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč, z odměny za právní zastoupení advokátkou, a to podle sazby vyplývající z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif – dále jen „advokátní tarif“) ve výši 2.100,- Kč za jeden úkon právní služby, a to za tyto úkony právní služby: 1. převzetí a příprava zastoupení ze dne 4. 6. 2010, 2. písemné podání soudu ze dne 7. 6. 2010, 3. písemné podání soudu ze dne 2. 7. 2010, 4. písemné podání soudu ze dne 13. 9. 2010 - ve výši ½ v souladu s ustanovením § 11 odst. 2, 3 advokátního tarifu (k tomuto srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 1. 1998, sp. zn. 6 A 205/95, SJS 531/1999, dostupný v systému ASPI), ze 4 náhrad hotových výdajů po 300,- Kč v souladu s ustanovením § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu a z 20 % DPH ve výši 1.710,- Kč v souladu s ustanovením § 57 odst. 2 s. ř. s. Náklady žalobce v řízení o kasační stížnosti sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč, z mimosmluvní odměny právní zástupkyně žalobce ve výši 2.100,- Kč za jeden úkon právní služby, za tyto úkony právní služby: 1. převzetí a příprava zastoupení ze dne 7. 11. 2011, 2. písemné podání soudu ze dne 7. 11. 2011, ze 2 náhrad hotových výdajů po 300,- Kč v souladu s ustanovením § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu a z 20 % DPH ve výši 960,- Kč v souladu s ustanovením § 57 odst. 2 s. ř. s. Celkem se jedná o částku ve výši 21.020,- Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit přímo k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Stanislavy Vrchotové, advokátky, se sídlem AK Brno, Vachova 1, do 30-ti dnů od právní moci rozsudku. Tuto lhůtu považuje soud za přiměřenou poměrům a možnostem žalovaného, který je subjektem veřejné správy.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Krajský soud v Brně dne 29. května 2012

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu